

Principaftale om ny model for udbyttebeskatning

Skattemyndighederne og finanssektoren har en fælles interesse i at genoprette tilliden til administrationen af udbytteskatbeskatningen i Danmark og skabe et system, som på en gang er administrativt smidigt og samtidig robust over for snyd.

Den nuværende model for udbyttebeskatning indebærer, at der som udgangspunkt indeholdes en højere udbytteskat, end udenlandske aktionærer typisk er forpligtede til at betale. Udenlandske aktionærer må derfor med gældende regler søge om refusion af for meget betalt udbytteskat, hvilket er administrativt tungt og indebærer risici for fejl og svindel.

Skatteministeriet og Finans Danmark (parterne) er enige om, at den fremadrettede udbyttebeskatning af udenlandske aktionærer skal baseres på en række nye principper. Principperne omfatter registrering af aktionærer, nettoindeholdelse af udbytteskat og objektiv hæftelse for bankerne.

Registrering af aktionærer indebærer, at udenlandske aktionærer skal registreres hos Skattestyrelsen for at kunne komme i betragtning til nettoindeholdelse samt for (som fortsat alternativ) at kunne søge om refusion. Nettoindeholdelse indebærer, at udenlandske aktionærer som hovedregel får indeholdt den korrekte (endelige) udbytteskat ved udbetaling af udbytte på basis af de registrerede oplysninger om bl.a. hjemsted. Efter indeholdelse af udbytteskatten foretager Skatteforvaltningen en stikprøvekontrol for at kunne verificere validiteten af de oplysninger, som nettoindeholdelsen er baseret på. Stikprøven i modellen udvælges bl.a. under hensyn til væsentlighed og risiko.

Parterne er enige om, at bankerne påtager sig en objektiv hæftelse for at tilbagebetale manglende skat til Skatteforvaltningen, hvis den i modellen indeholdte stikprøvekontrol viser, at der har været indeholdt for lidt udbytteskat. Bankernes hæftelse omfatter også situationer, hvor den umiddelbare modtager af udbyttet ikke er den skattemæssigt retmæssige ejer, fx fordi vedkommende har indgået et lånearrangement, og hvor det ikke er denne aktionærs forhold, der afgør skatteprocenten. Bankernes hæftelse gælder udelukkende for den pågældende stikprøve og ikke for andre eller tidligere udbetalte udbytter til samme aktionær. Hæftelsesmodellen hindrer ikke, at Skatteforvaltningen i andre situationer, fx på et erstatningsretligt grundlag, kan gøre et ansvar gældende, i det omfang dette efter gældende ret i øvrigt er muligt. For så vidt angår særlige aktionærtyper, som er berettiget til en lavere sats end standardsatsen, skal Skatteforvaltningen forhåndskontrollere og -godkende disse aktionærs skattemæssige status, og bankerne hæfter ikke for, at den danske skatteforvaltning efterfølgende ændrer vurdering af disse aktionærs skattemæssige status. Bankerne hæfter dog for situationer, hvor disse særlige aktionærtyper ikke er de skattemæssigt retmæssige ejere af det modtagne udbytte.

Der er i den forbindelse udarbejdet en såkaldt "Beneficial Ownership"-erklæring, som aktionæren skal underskrive, og som beskriver de situationer, hvor der kan være tale om, at den umiddelbare modtager ikke kan anses for den skattemæssigt retmæssige ejer.

Parterne er endvidere enige om, at det er en præmis for de danske bankers deltagelse i modellen, at danske banker kan få dækket eventuelle tab af udenlandske banker. Det er derfor også en central præmis, at udenlandske banker vælger at tilslutte sig modellen.

Parterne er enige om at gennemføre en høringsproces, og at en række tekniske forhold afklares. Parterne forventer, at den endelige model kan rummes inden for rammerne af de ovenfor beskrevne principper.